

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/165/2022
Identifikačné číslo spisu: 3011899368
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:3011899368.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu I. L., narodeného H., A., proti žalovanému U. Q., narodenému H., A., zast. advokátkou JUDr. Helenou Bognerovou, Trenčín, Vájanského 8, o zaplatenie 31.045,77 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/2136/1999, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. decembra 2021 sp. zn. 27Co/99/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej ako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 22. októbra 2021 č. k. 12C/2136/1999-816 žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 257 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uznesenia uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 22. mája 2018 č. k. 19Co/473/2016-773, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. júna 2018, bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trenčín z 28. marca 2011 č. k. 12C/2136/1999-555 v časti, ktorou bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Rozsudok v časti o náhrade trov konania bol zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.2. Súd sa v konaní vysporiadal a rozhodol na podklade vyjadrení žalobcu a žalovaného k možnosti použitia ustanovenia § 257 CSP, pričom prihliadol na údaje k majetkovým pomerom žalobcu a žalovaného zo Sociálnej poisťovne. Na základe preukázaných skutočností rozhodol o náhrade trov konania v zmysle predmetného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v osobných, majetkových a zárobkových pomeroch žalobcu, ktorý je osobou vo vysokom veku so značnými zdravotnými problémami, poberajúci starobný dôchodok vo výške 653 eur mesačne a vlastníci s manželkou rodinný dom s príľahlým pozemkom. Prípadná úhrada náhrady trov tohto konania žalovanému by v značnej miere zasiahla do pomerov žalobcu a značne by znížila jeho životnú úroveň, ktorá už bola znížená tým, že žalobca investoval značné finančné prostriedky do nehnuteľnosti žalovaného bez pôvodne predpokladanej návratnosti. Na strane žalovaného sú tieto pomery oveľa priaznivejšie vzhľadom na jeho vek, príjem a vlastníctvo viacerých nehnuteľností. Neuhradenie trov

konania žalovanému vzhľadom na tieto skutočnosti nezasiahnu majetkovú sféru žalovaného tak nepriaznivo, ako by zasiahli žalobcu. Pokiaľ ide o procesnú iniciatívu žalobcu na pokračovanie v súdnom spore i napriek vznesenej námietke premlčania žalovaným, zrejme k tomu došlo na strane žalobcu z dôvodu, že podľa neho by bolo spravodlivé, aby mu žalovaný po predčasnom ukončení nájomného vzťahu vrátil ním investované finančné prostriedky. Takže tu stoja proti sebe presvedčenie žalobcu o spravodlivom procesnom postupe v prípade vrátenia investícií a presvedčenie žalovaného o spravodlivom procesnom postupe v prípade jeho práva na náhradu trov konania ako celkom úspešnej strany sporu, aj keď len na základe vznesenej námietky premlčania, vychádzajúce zo zákonnej úpravy § 255 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie zmiernil tvrdosť ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a rozhodol o náhrade trov konania podľa § 257 CSP s prihliadnutím na osobné, majetkové a zárobkové pomery, ako i okolnosti sporu.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalovaného uznesením z 29. decembra 2021 č. k. 27Co/99/2021-827 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2.1. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a to tak, že v danej veci vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti podľa § 257 CSP. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný namietal predovšetkým nesplnenie jednej z kumulatívnych podmienok, a to výnimočné okolnosti prípadu, čo podľa jeho tvrdení malo za následok rozporné rozhodnutie súdu prvej inštancie s ustanovením § 257 CSP a neprihliadnutie na námietku premlčania. Ako uviedol súd prvej inštancie, ako dôvod osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP bral do úvahy tú skutočnosť, že žalobca je osobou vo vyššom veku poberajúci výlučne starobný dôchodok vo výške 653 eur mesačne. S prihliadnutím na vážnejšie zdravotné problémy a nepriaznivú situáciu, na výšku starobného dôchodku (sociálny aspekt) sú skutočnosti, ktoré je potrebné zohľadniť vzhľadom na konkrétnosť a výnimočnosť danej veci. Žalobca sa nachádza v situácii, kedy je preňho nemožné nahradiť trovy konania. Hradenie trov konania druhej strane (ktoré si žalovaný vyčísľil vo výške 10.000 eur) by v značnej miere ovplyvnilo uspokojovanie jeho základných životných potrieb.

2.2. Poukazujúc na § 257 CSP odvolací súd uviedol, že dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. To však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (uznesenia NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo/67/2010 či sp. zn. 3MCdo/46/2012) ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Dôvody hodné osobitného zreteľa možno zhrnúť nasledovne: neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu a nízky príjem. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatoval, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo vzťahu k aplikácii § 257 CSP presvedčivo odôvodnené, a táto skutočnosť v konečnom dôsledku zakladá rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania z dôvodu hodných osobitného zreteľa vychádzajúc zo spisových materiálov predložených stranami a skutočností vyplývajúcich zo spisu.

2.3. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom výslovne uviedol ako dovolací dôvod § 421 ods. 1 CSP.

3.1. Dovolateľ v dovolaní namietal, že odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s jeho námietkami uvedenými v odvolaní, v ktorom sa odvolával, že - z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6MCdo/5/11 vyplýva, že ustanovenie § 257 CSP neslúži k zmiernovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, súd musí pri použití tohto ustanovenia prihliadať na existenciu okolností pred začatím súdneho sporu a správanie sa účastníkov v priebehu sporu; - za výnimočnú okolnosť nie je možné považovať vek žalobcu, ani majetkové pomery; - súd sa nezaoberal ani s námietkami, ktoré boli uvedené vo vyjadrení žalovaného k novej aplikácii § 257 CSP z 15. augusta 2019 a nevysporiadal sa ani s tým, že - námietka premlčania bola vznesená dňa 31. mája 2002; - ťažiskovým dôvodom na zamietnutie žaloby bola vznesená námietka premlčania nároku žalovaného; - po vznesenej námietke

premlčania inicioval žalobca rozsiahle dokazovanie, vrátane nákladného znaleckého dokazovania; - postup súdu bol v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; - takáto aplikácia je neprímeraným zásahom do práv žalovaného a bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces; - žalobca bol v celom konaní zastúpený advokátom a mal reálnu možnosť nevystavovať sa riziku vysokých nákladov v prípade neúspešného vedenia sporu; - pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliadal len na majetkové, sociálne, osobné a zárobkové pomery účastníkov sporu a negoval okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a správanie sa žalobcu v priebehu sporu a pred podaním návrhu.

3.2. Rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, keď svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že - dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza - ich výklad ponecháva na súdnej praxi (bod 14); - podľa krajského súdu sú takýmito okolnosťami neprímeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitost' dosiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' príkladov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strán sporu a nízky príjem; - štetením boli získané informácie v Sociálnej poisťovni a v katastri nehnuteľností a súd mal za preukázaný nepriaznivý zdravotný stav aj sociálne a zárobkové pomery žalobcu, ktoré sú nezávisle od vôle žalobcu (bod 15.); - ustanovenie § 257 má slúžiť na dosiahnutie spravodlivosti. Právo musí byť nástrojom spravodlivosti a nie súborom spravodlivých predpisov (bod 16.), - v danom konaní bude rozhodnutie spravodlivé, ak podľa § 257 CSP súd rozhodne tak, že každá zo strán si bude znášať vynaložené trovy konania bez ich náhrady protistranou (bod 17.). Takéto právne posúdenie je nesprávne, vzhľadom k tomu, že - výklad § 257 CSP bol už riešený judikatúrou - rozhodnutie krajského súdu na existujúcu judikatúru nielen neprihliada, ale - je so závermi najvyšších súdnych autorít, ktoré sú uvedené v uzneseniach NS SR a Ústavného súdu SR v rozpore - príčinou vzniku relatívne vysokých trov konania bolo správanie sa žalobcu pred začatím súdneho sporu a v priebehu konania. Pričom dovolateľ poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6Ncdo5/11 (správne: 6MCdo/5/2011, pozn. dovolacieho súdu), 5MCdo/24/2011, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 469/2013, rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 2862/07, I. ÚS 1030/2008.

3.3. Dovolateľ navrhol, aby najvyšší súd zrušil uznesenie krajského súdu a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie považuje za neprípustné. Vzhľadom na zjavnú neopodstatnenosť dovolania navrhol, aby najvyšší súd dovolanie zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné zamietnuť.

6. Predmetom dovolacieho konania je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správne, keď súd prvej inštancie žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

9. Dovolateľ v rámci dovolania namieta, že dovolací súd sa nevysporiadal s jeho námietkami uvedenými v odvolaní, z čoho posudzujúc dovolanie v rozumnej miere podľa jeho obsahu (§ 124 CSP) a v snahe autenticky porozumieť jeho textu ako celku (viď nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 15/2021 z 25. mája 2021 alebo jeho nález sp. zn. I. ÚS 336/2019 z 9. júna 2020) možno odvodiť, že dovolateľ namieta nedostatočné odôvodnenie (nepreskúmateľnosť) rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

10. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci

procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

11. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jeho právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ďalej aj ústavný súd, sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

12. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (sp. zn. 3Cdo/110/2017, 4Cdo/128/2017, 8Cdo/56/2017).

12.1. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1ECdo/10/2014, 3Cdo/146/2013).

13. Z hľadiska posudzovania vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil tejto vady, ale rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). Treba dodať, že o tom, aký bol v tej-ktorej veci procesný postup súdu a ako prebiehalo konanie, si dovolací súd môže urobiť obraz len zo súdneho spisu.

14. Dovolací súd pri posudzovaní dôvodnosti všeobecne namietaného porušenia procesných práv žalovaného nezistil také nedostatky v postupe odvolacieho súdu, ktoré by odôvodňovali záver, že jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. odôvodnenie rozhodnutia zmätočné. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že žalovaný sa s názorom odvolacieho súdu nestotožnil, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia.

14.1. Obsah spisu v posudzovanom spore nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

14.2. Z obsahu odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré sa týkalo rozhodovania o trovách konania, potvrdil ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP konštatujúc správnosť jeho skutkových a právnych záverov. Odvolací súd svoje rozhodnutie nezaložil v porovnaní so súdom prvej inštancie na žiadnych iných, či nových skutkových a právnych záveroch. V dôvodoch rozhodnutia sa vyjadril k nosnej argumentácii uplatnenej žalovaným v odvolaní (aj v dovolaní) týkajúcej sa aplikácie dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočných okolností podľa § 257 CSP. Na ktorú odvoláciu argumentáciu odvolateľa (dovolateľa) dostatočne jasne a zrozumiteľne odvolací súd reagoval, keď medziiným uviedol, že § 257 CSP má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa zhrnul nasledovné: neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu a nízky príjem (pozri bod 14. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu). Podľa odvolacieho súdu „napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo vzťahu k aplikácii § 257 CSP

presvedčivo odôvodnené, a táto skutočnosť v konečnom dôsledku zakladá rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa vychádzajúc zo spisových materiálov predložených stranami a skutočností vyplývajúcich zo spisu. Súd prvej inštalácie sa v napadnutom uznesení dostatočným spôsobom vysporiadal s vyjadreniami strán sporu k možnosti použitia ustanovenia § 257 CSP, pričom svoje rozhodnutie založil aj na informáciách získaných z verejných dostupných zdrojov, a to v konkrétnostiach lustráciou v Sociálnej poisťovni a katastra nehnuteľností. Hodnoverným spôsobom mal za preukázané nepriaznivý zdravotný stav a výšku príjmu žalobcu, pričom prihliadol aj na sociálne, zárobkové a majetkové pomery žalovaného. Už s prihliadnutím k uvedeným skutočnostiam je zrejmé, že na strane žalobcu nejde o pomery prechodné, pretože tieto sú ovplyvnené predovšetkým jeho zdravotným stavom (v priebehu 20 rokov po podaní návrhu dospel do štádia medzi životom a smrťou), ako aj jeho vekom. Tieto skutočnosti sú nezávislé a neovplyvniteľné od vôle žalobcu. Faktom je reálna nepriaznivá životná situácia žalobcu, vplyvom ktorej by uhradenie trov tohto konania prichádzalo do úvahy len so sťažnými podmienkami, čo nie je možné zo strany súdu pri posudzovaní predmetnej otázky ignorovať.“ (bod 15. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu).

14.3. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštalácie tvoriace organickú (kompletizujúcu) jednotu, keďže prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), má podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Odvolací súd odôvodnil potvrdzujúci výrok svojho rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ako vo veci rozhodol súd prvej inštalácie, obsah odvolania, zhrnutie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán sporu, jasne a zrozumiteľne vysvetľuje, prečo rozhodnutie súdu prvej inštalácie o nepriznaní trov konania žalovanému považuje za vecne správne, k čomu na zdôraznenie jeho správnosti doplnil aj ďalšie dôvody, najmä v reakcii a za účelom vysporiadania sa s podstatnými odvolacími námietkami žalovaného (§ 387 ods. 2 CSP, vid' uvedené vyššie). Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (body 7. až 17.), ako aj odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštalácie (body 8. až 10.), nevyplýva nedostatočnosť, či nezrozumiteľnosť alebo nepresvedčivosť, ani absencia o skutkových a právnych záveroch, či taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne a náležite neodôvodnil, a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvolaciu argumentáciu dovolateľa.

15. V reakcii na dovolacie argumenty žalovaného dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je daný prípad. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 324/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (strán sporu) vrátane ich dôvodov a námietok. Samotné odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 112/05, IV. ÚS 324/2011). Dovolací súd neakceptoval opodstatnenosť dôvodov, ktoré žalovaný uvádzal v dovolaní o zmätočnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, trpiaceho nedostatkom riadneho odôvodnenia, pretože uvedené nezistil.

16. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že námietka dovolateľa ohľadom nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 6MCdo/5/11 a konštatujú, že odvolací súd (aj okresný súd) rozhodol v rozpore so závermi najvyšších súdnych autorít, indikuje dovolateľom namietané nesprávne právne posúdenie. K čomu dovolací súd poukazuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska zmätočnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie veci túto vadu zmätočnosti nezakladá (R 24/2017); tento právny záver považuje za ústavnoprávne akceptovateľný i ústavný súd (I. ÚS 61/2019).

17. Zhrnúť vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že žalovaný neopodstatnene namietal, že konanie pred

odvolacím súdom bolo postihnuté vadou zmätočnosti vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd preto dovolanie žalovaného v tejto časti ako nedôvodné v zmysle § 448 CSP zamietol.

18. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP dovolateľ uviedol, že rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (...), keď neprihliada na existujúcu judikatúru a je v rozpore so závermi najvyšších súdnych autorít poukazujúc na rozhodnutia najvyššieho súdu, ústavného súdu, aj Českej republiky (bližšie pozri bod 3.2. in fine). Z uvedeného vyplýva, že dovolateľ mienil založiť dôvodnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

19. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

19.1. Podľa § 421 ods. 2 CSP (ale) dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP.

19.2. Podľa § 357 písm. m) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

19.3. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania, ktorú žalovaný vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP (obdobne napr. uznesenia najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/71/2019, 7Cdo/276/2019, 4Cdo/227/2020, 2Cdo/135/2020, 2Cdo/330/2021, 4Cdo/98/2022, 9Cdo/240/2022, 5Cdo/232/2022, aj uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 56/2017, bod 27.).

20. Z vyššie uvedených dôvodov dovolanie dovolateľa nie je v časti nesprávneho právneho posúdenia v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP prípustné v zmysle § 447 písm. c) CSP. Najvyšší súd preto jeho nedôvodné dovolanie zamietol ako celok podľa § 448 CSP.

21. Žalobca bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.